
İmam Ali'nin (a.s) perspektifinden milletler arasında barış için bir temel oluşturmanın üç ilkesi

Abdollahtalayo¹

Gözden geçirmek:

Dinin sosyal ve bireysel hayat felsefesi, toplumda barış ve kardeşliği esas alır ve bu ilkedен dolayı Kuran'da ve Amir-i Müminin İmam Ali'nin (a.s) söz ve tavırlarında büyük değеr verilmiştir. Barış kategorisi, sosyal hayatta İslam bir arada var olmuştur.

Kuran'da ve Amir el-Mü'minin (as)'ın sözleriyle, farklı ülkeler, milletler ve toplumlar arasında barışı sağlamak için çok önemli ve önemli olan üç ilke vardır: İnsan haklarına saygı ilkesi; başkalarının kişiliğine saygı ilkesi Başkaları, toplumdaki güvenlik ve refahın anahtarıdır.

İslam bütün insanları barışa ve uzlaşmaya, hatta Ehl-i Kitap'ı bir tek kelime ile birlik ve beraberliğe davet eder.İslam'da savaş ancak İslam'ın şanı düşmanların elinde kaybolursa gereklidir. tüm insanların katledilmesiyle bir kişinin öldürülmesi ve tüm insanlığın kurtuluşu ile bir kişinin kurtuluşu, böylece barışın herkes için değerini ortaya koymaktadır.

Anahtar Sözcükler: İmam Ali, üç ilke, barış alanı, insan haklarına saygı, başkalarının karakterine saygı, başkaları için yaşam hakkının kabulü.

Tanıtım

İslam'ın değişmez ilkelerinden biri, başta Müsümanlar olmak üzere herkes için barış sağlamaktır. Barışa herkesle barışçıl bir yaşam eşlik eder.İslam, hiçbir millete karşı zulmü ve saldırganlığı tanımayan, ancak İslam'ın tüm çabası toplumda barış ve dostluk oluşturmak için olan barış ve güvenlik dinidir.

kavrambilim

(سيد عبدالله طلايى (تركيه، دكترای تفسير تطبيقي جامعه المصطفى : Abdollahtalayo@gmail.com

(العالميه)

Burada kelime ve terimlerle barışın anlamını ve Kuran'da barışın anlamını ve Amir el-Mü'minin İmam Ali'nin (as) sözlerini inceleyeceğim.

Sözlerle barış:

Barış, Arapça bir kelimedir ve taviz ve taviz kaynağının adı, eylem faslının da kaynağıdır, kelimedeki bu kelime uzlaşma ve uzlaşma anlamına gelir.

Ve bu yazıda barışın anlamı, Kuran'ın ve Ehl-i Beyt'in (as) vurguladığı bir barış hayatı yaşamaktır. Kuran sadece Müslüman toplumda adaleti savunmakla kalmaz, aynı zamanda Müslüman olmayanlara da adaleti emreder:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (ممتحنه، ۸)؛

Din konusunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara gelince, Allah sizi onlara iyilik etmekten ve adaletten alıkoymaz. Şüphesiz Allah adalet yapanları sever. Bu ayet, gayrimüslim azınlıkların haklarının korunmasından ve onlara adil davranılmasından bahseder.

Aynı şekilde Kuran'da Kitap Ehli hakkında da açık bir ifade vardır:

﴿وَ لَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَ قُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ أُنزِلَ

إِلَيْكُمْ وَ إِلَيْنَا وَ إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (عنكبوت، ۴۶)؛

İçlerinden zulmedenler dışında Kitap Ehli ile ancak en güzel şekilde tartışın ve deyin ki: Bize indirilene de size indirilene de inandık. Allah birdir ve biz O'na itaat ederiz.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَ لَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَ لَا يَتَّخِذَ

بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران، ۶۴)؛

De ki: Ey Kitap Ehli! Allah'tan başkasına tapmamamız, O'na hiçbir şeyi ortak koşmamamız ve Allah'ı bırakıp da birbirimizi Rab'bimiz yapmamamız hususunda sizinle bizim aramızda müşterek olan söze gelin. inanma, sonra onlara de ki: Dikkat edin, biz Müslümanız"!

İslam, barışı ve uzlaşmayı temel ilke edinmiş, hatta tek bir meselede bütün Ehl-i Kitap'tan birlik talep etmiştir. Ortak payda inşa ederek toplumdaki adaletsizliği ortadan kaldırebilirsiniz. İslam dünya barışının en güzel formülünü sunar. yani karşılıklı saygıya dayalıdır. Uzlaşma birinci ilkeye dayanmaktadır ve hatta tüm Ehl-i Kitap, toplumun hoşgörüsüzlük lanetinden kurtulması için tek bir mesele ekseninde birlik talep etmişlerdir.

Aynı şekilde Müslüman toplumun kendisi için de İslam çok güzel bir formül sunar ve bu da "kardeşlik" ilkesidir, böylece İslam toplumu arasındaki ilişkiler kardeşlik üzerine kuruludur. Bu şekilde Müslüman toplumun ilişkileri karşılıklı güvene dayalı olmalı ve Müslüman toplumu barışçıl bir şekilde yetiştirebilecek sağlıklı ve şefkatli bir toplum oluşturulmalıdır:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (حجرات، ۱۰)؛

Müminler ancak kardeşirler, öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki merhamete eresiniz.

İnsanlar arası uzlaşma, toplumlar arası uzlaşma, farklı ülke ve milletler arasında barışın sağlanması, takva ve Allah korkusunun bir göstergesidir ve takva sahiplerine ait bir niteliktir ve bu eylemden dolayı Allah'ın özel rahmeti onlarda yer alır.

İmam Ali'nin (a.s) sözlerinde barışa güçlü bir vurgu vardır.

«وَلَا تَدْفَعَنَّ صَلْحًا دَعَاكَ إِلَيْهِ عَدُوَّكَ وَاللَّهُ فِيهِ رِضًا» (مجلسی، بحارالانوار، ج ۳۳،

ص ۶۰۰)؛

Düşmanınız sizi barışa davet ediyorsa ve bu Allah'ın hoşuna gidiyorsa, onu hiç reddetmeyin.

Amir el-mü'minin (as), oğulları İmam Hazreti Hasan (as), Hazreti İmam Hüseyin (as) ve diğer sevgili akraba ve müminlere vasiyet ederek, insanlarda reformun, hayatlarının birinci önceliği olması gerektiğini vurgulayarak:

«اوصيكمما وجميع ولدي وأهلي ومن بلغه كتابي بتقوى الله ونظم أمركم وصلاح ذات

بينكم» (فيض الاسلام، نهج البلاغه، نامه ۵۳)؛

Her ikinize de, yani İmam Hasan ve Hüseyin'e (a.s) ve bütün çocuklarıma, aileme ve diğer sevdiklerime ve yazımın ulaştığı yere kadar olan akrabalarıma Allah'a karşı saygıyı, aranızdaki meselelerde disiplini ve aranızdaki meselelerde düzelmeyi tavsiye ederim. • Sosyal reformun veya ahlaksızlığın sırrı, bu üç önemli ilkeye uyulması ve uyulmamasında yatmaktadır.

Barışın üç altın ilkesi:

Başkalarının haklarını çiğnemenin, başkalarının kişiliğine saygı duymamanın, başkalarını yaşama hakkından yoksun bırakmanın olduğu bir toplumda toplumsal kötülükler doğar.

Bir toplumda başkalarının haklarına ve kişiliğine ve başkalarının yaşam hakkına saygı duyulursa, o toplumda insanlık beslenir ve insan olarak adlandırılmaya hak kazanırız. Bu toplumda barış ve düzen hakim olsun ki böyle bir toplum her bakımdan istikrarlı olacaktır. Bu nedenle, sosyal devrimin barışın üç altın ilkesini İslam açısından anlaması gerekir:

1- İnsan haklarına saygı; 2- Başkalarının kişiliğine saygı duymak 3- Başkalarına yaşama hakkını vermek;

1- İnsan haklarına saygı

İmam Ali (a.s) hayatı boyunca, hatta zahiri halifeliği sırasında bile bu önemli insani ilkeye bağlı kalmıştır. Akıl ve kardeşi de bir keresinde Ali'nin adaletli dağılımına karşı çıkmış ve şöyle demişlerdir:

«فتجعلني و أسود في المدينة سواء. فقال: اجلس ما كان هاهنا أحد يتكلم غيرك و ما فضلك عليه إلا بسابقة أو تقوى» (فقه الصادق عليه السلام (للروحاني)، ج ۱۳، ص ۱۴۵)؛

Şehirde beni siyahlarla eşit mi yapacaksın yani bize eşit haklar mı vereceksin? "Otur, burada senden başka konuşan yok, ama bu kısımda konuşacak kimse yok. Sadaka senin için değil, dinde ve takvada öncekilerindir. O fazilet vermedi. fazilet ise, İslam'da üstünlük ve takvadan dolayı fazilettir. Bu, insan haklarına saygı ve saygının en yüksek örneğidir. Hükümdar adil ise, toplum otomatik olarak mahkemeye gidecektir:

«صِنْفَانِ مِنْ أُمَّتِي إِذَا صَلَحًا صَلَحَتْ أُمَّتِي وَإِذَا فَسَدًا فَسَدَتْ أُمَّتِي قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَنْ هُمَا قَالَ الْفُقَهَاءُ وَ الْأُمَرَاءُ» (مجلسی، بحار الأنوار، ج ۲، ص ۴۹).

Aynı şekilde hükümdarın değişmesi de insanları otomatik olarak değiştirecektir.

«الناس على دين ملوكهم» (مهری، شرایط کارگزاران از دیدگاه نهج البلاغه (۴): فرهنگ

کوثر ۱۳۷۶ شماره ۱۲).

Bir toplumda bireylerin mali hakları ihlal edilmezse, ülkelerin ve hükümetlerin haklarına saygı gösterilirse o toplumda savaş olmaz, böyle bir toplum adalete doğru ilerler.

İnsan haklarına saygı (bugün Batıların başkalarını etkilemek için kullandıkları) esasen İslam'ın nihai ve sarsılmaz ilkelerinden biridir ve Kuran'ın "onur" olarak adlandırdığı:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَ حَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ فَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (اسراء، ۷۰)؛

Andolsun, biz Âdemoğullarına izzet verdik, onları karada ve denizde sürdük ve onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları mahlûklarımızdan birçoğuna üstün kıldık.

Bu ayette Allah insanı değerli ve şerefli kılmış ve onu diğer mahlûkattan üstün kılmıştır.

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (ص، ۷۲).

İnsan, ilahi ruhun taşıyıcısıdır ve bu nedenle meclis melek oldu ve tüm meleklerle insanın büyük makamına rükû ve secde etmelerini emretti.

﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾

(اسراء، ۶۲)؛

Sonra dedi ki: Söyle! Bana tercih ettiğin kişi bu mu? Eğer bana kıyâmet

gününe kadar mühlet verirsen, pek azı müstesna onun bütün zürriyetlerinin kökünü keserim.

İnsan haklarını ilk ihlal eden Şeytan'dı, insanın ilahi hilafet statüsünde olduğunu bilmiyordu:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (بقره، ۳۰)، ﴿وَ عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾

(بقره، ۳۱) -

İnsan onuruna saygı gösterilmelidir, ancak insan haklarına saygısızlık eden ve ihlal eden ilk kişi Şeytan olmuştur:

﴿وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾

(بقره، ۳۴)،

İnsan ile şeytan arasında kıyamete kadar devam edecek bitmeyen bir savaş vardır ve bu çok tehlikeli bir savaştır.

Amir el-mü'minin İmam Ali (a.s) bu olaya atıfta bulunarak, Hz.

﴿وَ اسْتَأْذَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى الْمَلَائِكَةُ وَ دِيعَتُهُ لَدَيْهِمْ وَ عَهْدَ وَصِيَّتِهِ إِلَيْهِمْ فِي الْإِذْعَانِ بِالسُّجُودِ لَهُ وَ الْخُنُوعِ لِتَكْرِمَتِهِ فَقَالَ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ وَ قَبِيلَهُ اعْتَرَتْهُمْ الْحَمِيَّةُ وَ غَلَبَتْ عَلَيْهِمُ السُّفُؤَةُ﴾ (مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۱، ص ۹۷)؛

Cenab-ı Hak, meleklerle, kendilerine emanet ettiklerini ve vaad ettiklerini yerine getirmelerini söyledi ve Âdem'e secde etmesini emrettikten sonra, "Âdem'e secde edin" buyurdu. utanç ve rezalete kapılmış takipçiler.

İnsan, barış ve uzlaşma yoluyla birbirinin onuruna dikkat etmelidir:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَ جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ

اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (حجرات، ۱۳).

İnsana saygı ve izzet, takvası ve Allah korkusu ile ilgilidir. İnsan Allah'tan ne kadar korkarsa, kötülüklerden o kadar sakınır ve kötülüklerden ne kadar kurtulursa Allah'a o kadar yakın olur. ve kolektif onuru artacaktır.

2- Kişiliğe saygı

Başkalarının kişiliğine saygı, bireyler ve ülkeler arasındaki çatışmaları önleyebilir ve bu ilke, toplumu daha iyi ve ideal bir toplum haline getirmeye yardımcı olabilir ve erdemli bir şehre yol açabilir.

İnsanın asıl saygısı Allah takvasındadır. İnsan Allah'a yaklaştıkça Allah ona daha çok şeref verir ve toplumda insan onuru ilkesi kaldığı sürece huzur ve güven olur. İmam Ali (a.s.) Selâm (a.s.) bu ilkeyi "insanın kendisine ve şahsiyetine saygı ve insana saygıyı muhafaza etmek, insanın kendi elinde olan bir ilkedir" şeklinde değerlendirerek, insanları bu hakikate daha da cezbeder ve şöyle der:

«لا تكن عبد غيرك وقد جعلك الله حراً» (نهج البلاغه، فيض الاسلام، خطب ۲۷۵)؛

Ey insan, kendini başkasına köle etme, çünkü Allah seni özgür kıldı.

Kölelik insan onuru ile çatışır, bu yüzden toplumda kölelik fikrinin hakim olmaması önemlidir. Saygı, toplumda insan olarak korunmalıdır:

«خَرَجَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَاءَ صَحَابِهِ وَهُوَ رَاكِبٌ وَهُوَ رَاكِبٌ فَسَمَوْا خَلْفَهُ فَالْتَفَتَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ لَكُمْ حَاجَةٌ فَقَالُوا لَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّا نَحِبُّ أَنْ نَمْشِيَ مَعَكَ فَقَالَ لَهُمْ انصَرِفُوا فَإِنَّ مَشِيَ الْمَاشِي مَعَ الرَّكِبِ مَفْسَدَةٌ لِلرَّكِبِ وَمَذَلَّةٌ لِلْمَاشِي» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۵، ص ۴۱)؛
(http://ensani.ir/fa/article).

At üzerinde yürümek, binicinin sapmasına ve sapıklığına yol açar ve mü'mini alçaltır, çünkü bütün insanlar eşittir.

«وَلَا تَكُونَنَّ عَلَيْهِمْ سَبْعًا ضَارِيًا تَغْتَنِمُ أَكْلَهُمْ فَإِنَّهُمْ صِنْفَانِ إِمَّا أَخٌ لَكَ فِي الدِّينِ وَإِمَّا نَظِيرٌ لَكَ فِي الْخَلْقِ» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۳۳، ص ۶۰۰).

Ve onları ganimet olarak yutmak için onlara avcı, onlara yırtıcı hayvan olmayın, çünkü iki çeşit insan vardır: Ya din kardeşlerinizdir, ya da sizin gibi adamlardır. Gerisi size kalmış. ona ve kişiliğine saygı duyulmalıdır.

İmam Ali'nin (a.s) yönetiminde tüm insanlar arasında karşılıklı saygı ve eşitlik vardı. Muaviye ordusunun yağmacılarının halka saldırdığı ve kadınların ziynet eşyalarının aşağılanarak çıkarıldığı haberini alan İmam, mahallesinde hiç kimseye zulmedilmezdi ve çok üzüldü ve şöyle dedi:

«لَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّهُ كَانَ الرَّجُلُ مِنْ أَهْلِ السَّامِ يَدْخُلُ عَلَى الْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ وَالْمُعَاهَدَةِ فَيَنْتَزِعُ أَحْبَابَهُمَا وَرُعْمَهُمَا،... فَلَوْ أَنَّ امْرَأً مُسْلِمًا مَاتَ مِنْ دُونِ هَذَا أَسْفًا، مَا كَانَ عِنْدِي فِيهِ مَلُومًا، بَلْ كَانَ عِنْدِي بِهِ جَدِيرًا» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۳۴، ص ۱۴۳)؛ (http://www.imam-);
(khomeini.ir)

Onlardan birinin (yağmacıların) bir Müslüman ve gayrimüslim bir kadının evine girip ziynetlerini çıkarıp kaçtıklarını öğrendim, eğer ölürse kınamayı hak ettiğini düşünmüyorum. ama bence övgüyü ve hayranlığı hak ediyor.

Dini ne olursa olsun, kişinin statüsüne saygı duymak, insan olmanın bir işaretidir, sanki insan saygısının ve onurunun yerini tutacak hiçbir şey yokmuş gibi:

«وَأَكْرَمُ نَفْسِكَ عَنْ كُلِّ دَنِيَّةٍ وَإِنْ سَافَتْكَ إِلَى رَغْبَةٍ فَإِنَّكَ لَنْ تَعْتَاَصَ بِمَا تَبْدُلُ مِنْ

نَفْسِكَ عِوَضًا وَ لَا تَكُنْ عَبْدًا غَيْرِكَ وَ قَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۲۲۶)؛ (https://fa.wikipedia.org)

Dünya menfaati uğrunda namusunuzu tehlikeye attığınız her türlü alçalmaya düşmekten kaçının, ancak hiçbir şey elde edemezsiniz ve hiç kimsenin kölesi olmayın çünkü Cenâb-ı Hak sizi hür yaratmıştır.

Mevla Ali (as)'nin adil yönetimi altında, İslam düşmanları ona karşı üç savaş (Cemal, Safin ve Nehruwan) yapmış olsa da, herkes barış ve güvenlik içinde yaşadı. Ancak İmam Ali'nin (a.s) toplumun tüm kesimlerinden adaleti, mazlumları ve zayıfları desteklemek için kullanması, İmam'ın (as) ilahi kişiliğinin bir tecellisidir.

Böylece cemiyet halkı tarafından yalnız bırakılan engelli bir Hıristiyanla karşılaştığınızda, onu bu halde görmeye dayanamadınız ve şöyle emrettiniz:

«أَبِي هَمَزَةَ عَنْ رَجُلٍ بَلَغَ بِهِ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَرَّ شَيْخٌ مَكْفُوفٌ كَبِيرٌ يُسْأَلُ فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا هَذَا فَقَالُوا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَصْرَانِي قَالَ فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَعْمَلْتُمُوهُ حَتَّى إِذَا كَبُرَ وَعَجَزَ مَنَعْتُمُوهُ أَنْفِقُوا عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ» (شيخ طوسی، ت هذیب الاحکام، ج ۶، ص ۲۹۲، ح ۸۱۱)؛

Yoksulluktan dilencilik yapan özürlü bir ihtiyarın yanından geçen İmam: Bu nedir? Kim olduğunu söylemedin mi? Daha doğrusu bu durumu mu sordu? O da dedi ki: O Hristiyan bir adamdır (yani Müslüman değildir, bu yüzden durumunu dert etme), sonra sen dedin ki: Bu kişi çalışacak gücü ve cesareti varken, Şimdi ise gücü yok. Çalışma gücü, onu yalnız mı bıraktın? Sonra bu adamın masraflarının hazineden ödenmesini emrettin ki şimdi bu zavallının masrafları hazineden karşılanacak.

Bireysel veya toplu, kentsel veya kırsal olsun, başkalarının kişiliğine saygı esastır. Benzer şekilde, bir ülkeye veya ulusa veya okula saygı, barışın ve uzlaşmanın yeniden sağlanması için çok önemlidir. Başlangıç sondur ve kimse işin ciddiyetini bilmez. sonuçlar.

3- Başkalarına yaşama hakkını vermek

Başkalarının barış içinde yaşama hakkını kabul etmek،

<http://ensani.ir/fa/article>.)

Yaşama hakkının verilmesi ise huzurlu bir sosyal hayata yol açacak ve bu da toplumu mükemmelliğe ulaştıracaktır. İnsan olarak her insan, herhangi bir toplumda onurlu bir yaşam sürme hakkına sahiptir ve bu, her insanın doğuştan gelen hakkıdır ve hiç kimsenin onu bu Müslüman hakkından mahrum bırakmaya hakkı yoktur. Toplum bu hakka saygı duyduğu ve halk bu haktan

yararlandığı sürece hiçbir sorun kalmayacak, toplum barış ve huzurun beşiği olacaktır.

İster birey ister topluluk, ister şehir veya ülke, ister düşünce okulu veya ulus olsun, başkalarının kişiliğine saygı, barış ve uyumu sağlar. Bir yerde karşılıklı saygı gözetilmezse savaş ve fitne çıkar.

Amir el-mü'minin İmam Ali (a.s) her zaman barışı desteklemiş, fermanlarında ve biyografisinde aynı şeye önem verilmiştir. Haksız kan dökmekten her zaman kaçındınız, çünkü haksız kan, hükmü ortadan kaldırır ve böyle bir kişi yakında ölümün eşliğine gelir ve sürekli ilahi azaba uğrar.

«إِيَّاكَ وَالِدِمَاءِ وَسَفْكَهَا بِغَيْرِ حِلِّهَا، فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ أَذْيَ لِنَفْسِهِ وَلَا أَعْظَمَ لِتَبِعِهِ، وَلَا أَحْرَ يَبْزُو

النِّعْمَةِ، وَانْقِطَاعِ عَمْدِهِ، مِنْ سَفْكِ الدِّمَاءِ بِغَيْرِ حَقِّهَا» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۳۳، ص ۶۱)؛

Haksız yere kan dökmekten kaçının, çünkü haksız yere dökülen kan, Allah'ın yakalamasına ve cezalandırmasına, bereketin düşmesine ve ölüme neden olur.

Bu mektupta, sahibine haram kan dökmekten sakınmasını, çünkü bu hareketin Allah'ın cezasını hızlandıracağını, zalimin de bu haksızlıktan dolayı Allah'ın cezasına çarptırılacağını ve Zulümün intikamının alınacağını bildirmişsiniz.

Hazreti İmam (a.s) ayrıca şu hususa dikkat çeker:

«وَاللَّهُ مُبْتَدِئُ بِالْحُكْمِ بَيْنَ الْعِبَادِ فِيمَا تَسَافَكُوا مِنْ الدِّمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (مجلسی، بحار الانوار،

ج ۳۳، ص ۶۱؛ <https://karevansadeghiye.ir>. <https://zucela.governlearnmultiply>)

Allah'a yemin ederim ki, Allah, kıyâmet günü diğer insanların hükmünden önce, haksız kanın hükmünü verecektir. Güvensizlik görülmeyecektir. Çoğu ayaklanma, yöneticilerin haksız yere öldürülmesiyle başlar ve tüm ülkeyi sarar.

Aynı şeyi devam ettirerek Malik Ashtar'a hitaben şunları söyledi:

«فَلَا تُقَوِّينَ سُلْطَانَكَ بِسَفْكِ دَمٍ حَرَامٍ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِمَّا يُضْعِفُهُ وَيُوهِنُهُ بَلْ يُزِيلُهُ

وَيَنْفُلُهُ، وَلَا عُدْرَكَ عِنْدَ اللَّهِ وَلَا عِنْدِي فِي قَتْلِ الْعَمْدِ» (<http://iemt.blogfa.com/post/699>) ،

Onun için haram kan dökerek hükümetinizi zayıflatmayın. Çünkü gayrimeşru kan, devletin temellerini zayıflatır, hükümeti devirir ve başkalarını devirir. Bu hükümet gitmeli. Senin haksız yere dökülen kanın hiçbir mazereti kabul olmaz, ne benden ne de Allah katında. Çünkü cezası kısastır ve kaçış yoktur. ondan.

Bugün Mevla Ali'nin (AS) etkili sözlerini çeşitli nüfuzlu şahsiyetlerin evlerine, özellikle de Başbakan, Cumhurbaşkanı, Bakanlar, Valiler vb. gibi yönetici sınıfın evlerine asmaya ihtiyaç vardır. istikrarlı ama bu hareket hükümetin düşmesine neden olacak ve haksız kan hükümetin temellerini

sarsacak ve yakında hükümdarın gücünü yok edecek.

Amir el-mü'minin İmam Ali (a.s), bu kısa konuşmasında, büyük bir belagat ve belagat ile başkalarının haklarını açıkça somutlaştırmıştır. İnsan hakları kabul edilir ve tanınırsa, savaş ve çekişme ortadan kalkar çünkü savaş piyasası güç, zenginlik ve diğerlerinden daha fazla çıkar peşinde koşar. Böyle bir durumda başkalarının hakları dikkate alınmaz. maksimum güç elde etmek ve yönetim alanını genişletmek için toplumdaki barış ve güvenliği kaldırmakta, bu eylem fitne ve kargaşaya neden olmakta ve toplum cehennem haritası sunmaktadır. gelecek nesil bu hatalardan kurtulacak ve helak olmayacaktır:

﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (يس، ۳۱)،

-(<http://tadabbor.org/>)

Benzer şekilde, bazı uluslar ekonomik olarak çok güçlüydü ama bugün adresleri yok:

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ﴾

،(ق، ۲۴، (<https://wiki.ahlolbait.com>))

Din, insanın hayatta kalmasını ister ve insanı yıkımdan kurtarmak için olası ve meşru yolları kullanır.

Unutmayın: Başkalarının hakları, insanlığı, dünyanın bir insanın kurtuluşunu tüm insanların kurtuluşu ile eşitlediği gerçeğine götüren saf bir Kuran ideolojisidir, tıpkı bir insanı öldürmenin kurtuluşa eşit olması gibi. tüm insanların. Cinayetle eşanlımlı:

﴿مِن أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (مائده، ۳۲)؛

Bu nedenle İsrailoğullarına şöyle hükmettik: Kim kan dökmek veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak için olmadığı halde bir kimseyi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir. insan, sanki tüm insanların hayatını kurtarmış gibidir.

Bu tür dini belgeler, başkalarının haklarına saygının, toplumda barış ve düzeni sağlayan, toplumu ulusal, siyasi, kültürel, dini ve mezhepsel çatışmalardan koruyan Kuran'ın bir ilkesi olduğunu, güvenli ve müreffeh bir geleceği garanti ettiğini göstermektedir.

Sonuç

Kolektif yaşam, uzlaşma, uzlaşma ve karşılıklı saygı bu gerçeğe dayanmalıdır. Farklı milletler, ülkeler, kabileler ve sosyal hayatta barışı sağlamanın üç mukaddes ilkesini Kuran ve Amir el-mü'minin (as)'ın sözleri ortak olarak belirtmektedir. Bu ilkelere uyulursa, birçok sosyal sorun çözülebilir. Kuran'da ve Amir el-mü'minin (as)'ın sözlerinde, farklı ülkeler,

milletler ve toplumlar arasında barışı sağlamak için çok önemli olan üç altın ilke vardır.

İnsan haklarına saygı, başkalarının kişiliğine saygı ve başkalarının haklarının kabul edilmesi, uyulması halinde insan toplumlarında güvenlik, esenlik ve kalıcı barışın temelini atabilecek ilkelere dir.

İslam, Ehl-i Kitap'ı aynı eksene çağırıcaya kadar, bütün insanları barışa ve güvenliğe davet eder, aynı söz, aynı hakikate birliğe davet eder gibidir.

İslam kimseye karşı saldırganlığa izin vermez.Sadece toplumda anarşi şeklinde savaşa ve düşmanlara karşı İslam'ın şanını korumasına izin verir.Aksi halde bir kişiyi öldürmek bütün insanları öldürmekle eş değerdir.Bir kişinin kurtuluşu, tüm insanlığın kurtuluşu.

Bu nedenle İslam'da ilke barıştır ve dünyada barış imkanı yoksa, savaşa sınırlı bir şekilde, özel koşullarla izin verir.

Kaynaklar:

- Kutsal Kuran;
- Nehcü'l-Balagah
- Jafar Filingrudi, Mohammad Jafar, Terminoloji Hakları, Ganj Danish Library, 1367
- Şeyh Tusi, Tahzeeb al-Ahkam, Dar al-Azwa, Beyrut 1430 AH 1430
- Ameed, Hassan, Farhang Ameed, Amir Kabir Kahran Yayınları, 1363;
- Faiz al-Islam, Ali Naqi, Nahj al-Balaghah, Tahran, Bina, 1364;
- Majlisi, Mohammad Baqir, Baharalanwar, Beyrut, şerefsiz;
- Motahari, Murtaza, Eserler Koleksiyonu, Sadra Yayınları, Kum;
- Rohani, Seyyid Muhammed Sadık, Fıkıh es-Sadık (as), Kum: Dar el-Kitab, 1314 AH;
- <https://www.leader.ir/fa>
- <https://wiki.ahlolbait.com>
- <http://tadabbor.org/>
- <http://iemt.blogfa.com/post/699>
- [https://karevansadeghiye.ir /](https://karevansadeghiye.ir/)
- <https://zucela.governlearnmultiply.top>
- <http://ensani.ir/fa/article>
- <https://fa.wikipedia.org>
- <http://www.imam-khomeini.ir>
- <http://ensani.ir/fa/article>

فصل یازدهم

مقالات به زبان بلتی
